

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και τέταρτον δριθημομεν χρόνον,
κι' εδρα το Πτολιεθρον ευκλεων αγωνων.

'Ετος χίλια κι' οκτακόσια κι' έννενάκοντα κι' οκτώ,
τόν 'Ετημ-Πασσά για δώρο σας χαρίζω διαλεκτό.

Τέσσαρες 'Απριλιου,
Λαμπρή του Βασιλείου.

Πούντος εξακόσια σύν εικοσίαινα,
σούδαλα, βαρελότα, και τ' αυγά βαμμένα.

Ευαγγέλιον το πρώτον
πρός θσουεδην των κεχνηδώντων.

«Μακράν της τύρης της πολλής
και της μεγάλης χάβρας
άκμαϊος ρούγω κι' υσταλής
προς την Μονή της Αζάρας.

Είπιν ο Κορδονάραγας με κόμπον νικητού
'στους μαθητάς αυτού:
«Ίδου λοιπόν, ελήλυθεν ο κόμπος εις τό κτήν
και βλέπω πώς διάλυσις άρνούτως μας προσμένει,
έλλ' όμως ή καρδιά σας ποσός με διλιέτω,
κι' ίκείνος ο μουστακαλής,
ανεψίς μας προσφιλής,
την δεξιάν μου θ' άσπασθή γουνασιών ώς κάτω.

«Ποθύ το Μοναστήριον
νά δέωμαι προς Κυριόν
κι' ύπέρ μου κι' ύπέρ υμών,
κι' δταν κανένας 'Ηγγιών
έκ της Μονής διίρχεται προς θίαν και μελίτην
νά βλέπ' 'Ηγομένον έκεί τον κραταιόν 'Ηγίτην.

'Αμήν άμήν και κόντρ' άμήν,
άνάστασις κι' αίρη' υμίν.
'Ηλιζάτε νά φαγίτε του Πάσχα τον άμύον
περιγαρός κι' άπόνης,
ήλη ανέλιπιστος έμεινε τό κόμμα του γυμνών
άπίσω του Νομφάνος.

Λίγει Παλάσκας προς αυτόν,
ρουστανελάς βαρβάτος,
μετά των έλλων Βουλουτών,
πού 'π ήταν κατά κράτος:
«Δάσκαλε, τί σου 'κάπνισι; Δάσκαλε, τί μας κραινίσι;
άληθινά σου 'βάληται Καλόγερως νά γίνεσι;»

'Αμήν άμήν,
λίγω δ' υμίν
πώς παρατρέγωδα πηλλά συνίθησαν και φίσκα
κι' ίμειν αμην έμβρόντητοι και με τό στόμα χάσκα,
ήμως ουδέις. 'Ημάρτερος μη ταρασσίσω τώρα,
λίγω δ' υμίν πώς άπλυτα θά ξαναβγούν 'στα φράκα.

Λίγει Θεόδωρος αυτό: «Παλάσκα μου, Παλάσκα,
μη μ' ίρωταξί άνικρός,
κι' ελήλυθεν υμίν καιρός,
πού καλυμμαύχι: θά γενή του Στρατηλάτ' ή Κάσκα.»

«Πίριξ έμου περιλυτος άς ΕΛΘ' ή ποιμνη πάσα,
και νύν άπίρχομαι μακράν,
'στην κόμην μου την φαλακράν
νά βάλω καλυμμαύχιον και νά φορέσω ρέσσα.

Είπιν αυτά με τένον
και ψυχοφάγον πόνον,
κι' ίδάκρως κι' ύπισεισι την γηρικάν φαλακράν,
Παλάσκας δι μετά στοργής προσέειραμ' ίξαιρίτου,
και με της ρουστανελάς του την λευκοτάτην άκραν
άπέμαξε τό άκρον του γίροντος 'Ηγίτου.

«Χαριν υμών πολύ πονώ,
ήζατε την εύχη μου...
Καλογιρέκι θά γενώ
νά σώσω την ψυχή μου.

'Εδάκρυσαν και μερικί
νηστεύοντες Κορδονικοί,
κι' εις τούτους ο Διδάσκαλος όμιλει μετά κόπου
και θρόμβ' ίβρώτος έρριεν εκ του σπουδ μετώπου.

Πολλοί τοῦ ἴγνηκαν μετὰ
 κί ἔτο μεγάλη ζίστη,
 καὶ δούτερος φουσανελας,
 ὁ Μπούτουας τούτῃσι,

προσῆλθε ὅταν Διδάσκαλον μὲ δούθουον ψυχήν,
 καὶ μὲ τῆς φουσανελας του κί ἔμεινος τῆν πευχήν
 ἰσπύγγιζε τοῦ γέροντος τὸν παγερὸν ἰσάτην,
 καὶ πάντας τὸν ἀίριζαν οἱ φέροντες τὰ πρῶτα.

Προσῆλθεν οὖν καὶ πᾶς πιστός, κρημανταλάς κί ἄμμάκης,
 προσῆλθε καὶ Χρηστόπουλος, τούρκικλην Ἀσσημάκης,
 καὶ λίγει πρὸς Θεόδωρον ἐκἀγῶ, Διδάσκαλί μου,
 καὶ γίγα τοῦ πολίμου,

μὲ σὶ θὰ γίνω μοναχὸς καὶ Καλογεροπαῖδι,
 λίγει Θεόδωρος αὐτός:

ἂν πρὸς στιγμήν οἱ παραιτῶ,
 πλὴν μὴν ἀφῆσας τὰ σεπτά τῆς Ὀλυμπίας ἔδης,
 καὶ τούτο μόνον ἰνδομῶ

πῶς ἴσαι πάντα μετ' ἑμοῦ
 κί ἐν τῇ Βουλῇ
 καὶ ἔτο καλλί,
 κί ἰξ ὄλων σὶ ὅτῃν μνήμην μου θὰ φέρω πρῶτα πρῶτα
 κἂν φαρδομάνικα φορῶ, κἂν μαυρὴν ρεϊγγιότα.»

Ἔπει καὶ ἔκαναδάρουσι κί ἔβγαλε τὸ κανδύλι του
 κί ἔιχαν καθῶ τὰ χαλίη του.

Δεύτερον Εὐαγγέλιον βαρὺ τοῦ Ρήγα καὶ Σωτήρος Θεοδώρου.

Ἔπειν ὁ Κορδονάραγας μὲ κόμπουον νικητῶ
 ὅτους μαθητὰς αὐτοῦ:

«Λίγου πῶς ὁ Μάκ-Κινλιεὺ τῶν Ἀμερικανῶν
 δὲν θέλει τὸ παράπαν
 μηδὲ ν' ἀκούσῃ πόλεμον μετὰ τὸν Ἰσπανόν,
 ποῦ τοῦ πατοῦν τὴν κάπαν.»

Καὶ λίγου τελευταίον
 πῶς τούτο τὸν ταρῆται,
 κί ἔπαιε τεταρταίον
 κί ἔπειε ὅτὸ κρεβάτι.

Λίγου γὰρ τὸν Μάκ-Κινλιεὺ τὸν κουνετῆ, τὸν βλάκα,
 πῶς τρέμει τὰς εὐθύνας,
 οὐδ' ἠμοῖζει παντελῶς μ' ἑμὶ τὸν Σακαράκα,
 ποῦ λάμπω ὅτὰς Ἀθήνας.

«Τὸν πόλεμόν μου τὸν κλεινὸν ἰνδομηθῆτα πέρας,
 σὲν εἰδ' ἄγροι πῶς ἔμειναν τῆς πάλαι δέξης χέρσοι,
 χωρὶς σὲν τὸν Μάκ-Κινλιεὺ νὰ φοβηθῶ καθόλου
 ἔσπαθῶσα, τὸ ἔροντζα, κί ἔσαι κατὰ διαβόλου.»

«Μ' ὄλιγα φορομύλαρα τὸ φρόνημ' ἀνεπείρωσα
 τῆς Δύσεως κί ἠμῶν,
 καὶ ἔφιος αἰματέβρεκτον καὶ πάλιν ἀφίρωσα
 ὅτου γένους τὸν βαμῶν.»

«Κί' ἀφοῦ κατακραίνωσα διὰ μαχῶν ἀράτων
 τὸ Τουρκο-Καλιφάτον,
 ἰσπύθητι τριαντάφυλλον ροῖζὸν νὰ φορίσω
 ὅτὸ φλογερὸν μου στήθος,

καὶ μ' εἶδε ροδοστῆστον τῆς στρόγγας τὸ Κογκρίσο
 κί ὄλον τὸ χάκαον πλῆθος.

«Κί' ἔτραχαν πρόσφυγες γυμνοὶ λιμῶνταντες ἐν πείνας
 ἐν μέσῳ τῶν ἐρήδων,
 κί ὅταν ἰθρήνουν γαρῶς κί ἰγύρευαν εὐθύνας
 τοὺς ἰδαίχνα τὸ ρόλον.»

«Τρέμουσιν τὸν Ἄρην Ἰσπανοὶ, τρέμουσιν κί Ἀμερικάνοι!
 καὶ τούττουρας τοὺς πᾶναι,
 καὶ γίνονται τὰ μούτρα των σὲν κίτρο καὶ σὲν φράκα
 καὶ ὅτῃς δουλειαὶ των βαζουσι διαιτητῆ τὸν Πάπικα.»

«Προτρέγουσιν ὅτου Βατικανοῦ τὸ πρῶτο φαρδομάνικον
 μ' αὐτὰ καταβασιμῖνα,
 καὶ δὲν ῥωποῦν ἰμῖνα
 νὰ τοὺς σκαρώσω πόλεμον ὅς ποῦ νὰ ποῦν λουκαῖνικα.»

«Οἰκτεῖρατε τοὺς Ἰσπανούς, καθὸς καὶ τὴν Ἀμερικήν,
 δὴ ὁ κράτη χασομῖνικα,
 κῆμα καὶ ὅτῃν Μάκ-Κινλιεὺ, κῆμα καὶ ὅτῃν Σαγῆστα,
 δὲν ἴσαι Θεοδώρακδες, μηδὲ γιγάντων πᾶστα,
 ποῦ νὰ μὴν ἔχουσι συλλογὴ καὶ γὰρ πόλιμους ἴννοια
 καὶ νὰ κρατοῦν ὡσάν κί ἔμειν τὸ Πάπικ' ἀπὸ τὰ γένημα.»

«Νάχα κί' ἐγὼ δολλάρια σὲν τοὺς Ἀμερικάνους
 τότε θὰ ἔλιπατε κακὸ μὲς ὅτὰς ἰσοτερᾶνους,
 νάχα κί' ἐγὼ δολλάρια σὲν τὸν Ἀμερικανόν
 θέλαγα σ' ἄλλους τότε
 ὅσο μπορεῖται πρῶτα,
 κί ἔθελα τῆς κολλήσασαι σὰς ντακούλια νὰ τῆς κάνω.»

«Ἐγὼ καὶ τρέρω καὶ κτυπῶ μὲ κῆσασαι ὀδοναίε,
 κί ἔμεινος ὁ Μάκ-Κινλιεὺ, κί αὐτός ὁ κουνετῆς,
 ποῦ λίγου ὅτὰ δολλάρια πῶς ἴσαι βουτημῖνος,
 δὲν ἔχει μῆτα τὸ μισὸ τοῦ Θεοδώρακ μῖνος,
 ὁ δ' Ἄρην ἀνεπείρωτος τοῦ φαίνεταί δυσχέριτα,
 ποῦ νάμου σὲν καὶ τούτον
 μὲ τὸν μυθῶδη πλούτον,
 θάχα πιαστῆ καὶ μὲ τὰ δὴ τῶν πόσμων ἡμιαφάρια.»

«Νάχα κί' ἐγὼ τῶν Ἰσπανῶν τορκαντέρους γαίρους,
 ποῦ πολεμοῦν μὲ ταύρους,
 νάχα τριγύρω μαχητὰς Ἰσπανικῆς ἀρούρης,
 τῆς Σαργῶσας τὰ βουναὶ καὶ τῆς Ἐσπαμαδούρης,
 νάχα κί' ἰπῆταε προγονοὺς γεμᾶτους μὲ ρομάντζο,
 Γομῆ-Δι-Σιλδα, Ροῦβ-βλάς, Ἐρᾶνη, Δόνε-Σόλια,
 πρὸ πάντων τὸν Μαγκῆσιο Κισσῶτο καὶ τὸν Σάντζο,
 αὐτοστιγμῆ καὶ σήμερα βαρούσα μῖσα σ' ὄλα.»

Ἔπειν αὐτὰ, κί οἱ μαθηταί,
 νῆσι τῆς ἡμῶν μαχηταί,
 ἔφατταν τὸν Μάκ-Κινλιεὺ καθὸς καὶ τὸν Σαγῆστα
 κί ἔειπαν πρὸς τὸν Διδάσκαλον ἐσᾶν, εὐοὶ καὶ μῆστο.»

Τὸ τρίτον Εὐαγγέλιον ἀκούσωμεν καὶ χεῖρας καὶ παιδνας ἀνακρούσωμεν.

Ἐσείνω τότε τῷ καιρῷ,
 τῷ κατὰ πάντα πονηρῷ,
 ποῦ λόγουσιν ἤκουσι στρυφνοὺς ἀπὸ τοὺς διαπύρους
 καὶ πούρους πατριώτας,